

การป้องกันการแพร่กระจาย

◆ การสัมผัสตุ่มน้ำหรือแผลของผู้ป่วยงูสวัด อาจทำให้ผู้ที่ไม่มีภูมิคุ้มกันเกิดเป็นโรคสุกใสได้ ดังนั้นควรแยกข้าวของเครื่องใช้ เครื่องนุ่งห่ม ผ้าเช็ดตัว ที่นอน ของผู้ป่วยโรคงูสวัด กับผู้ที่ยังไม่เคยเป็นโรคอีสุกอีใสมาก่อน

◆ ในผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันบกพร่องหรือเป็นโรคงูสวัดแบบแพร่กระจาย สามารถแพร่กระจายเชื้อได้ทางการหายใจ ดังนั้นควรแยกผู้ป่วย ไม่ให้ใกล้ชิดกับผู้ที่ไม่เคยเป็นโรคเด็กเล็ก และหญิงตั้งครรภ์

การป้องกันโรคงูสวัด

ปัจจุบันมีวัคซีนป้องกันโรคงูสวัดแล้ว โดยสามารถลดโอกาสการเกิดโรคงูสวัด หรือหากว่าเกิดการติดเชื้อจะสามารถลดความรุนแรงของอาการงูสวัดและอาการปวด หลังการติดเชื้อได้

แนะนำให้ฉีดในผู้สูงอายุที่มีอายุมากกว่า 60 ปี

ท่านที่ต้องการปรึกษาแพทย์ผิวหนัง

ติดต่อนัดหมายได้ที่

หน่วยตรวจโรคผิวหนัง ร.พ.ศิริราช

โทร. 02-4197380-1, 02-4199628

เพื่อมารับการตรวจในเวลาราชการ

หรือ

โทร. 02-4199801

เพื่อนัดหมายการตรวจคลินิกพิเศษนอกเวลาราชการ

สแกนเพื่อประเมินความพึงพอใจ

หลังจากอ่านสื่อความรู้ด้านสุขภาพฉบับนี้

จัดทำโดย

รศ.พญ.จรัสศรี นียาพรรณ

นางรชิกา ฤทธิเรืองเดช

พญ.พิชญา มณีประสพโชค

ที่ปรึกษา

ศ.พญ.วรัญญา บุญชัย

รศ.ดร.นพ.สุขุม เจียมตน

สนับสนุนการพิมพ์โดย

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล

ตรวจสอบเนื้อหาครั้งสุดท้าย ปี พ.ศ.2564

รหัสหน่วยงาน DE

สงวนลิขสิทธิ์โดย พรบ. การพิมพ์ 2537

แผ่นพับ
สุขภาพ
ออนไลน์

สร้างเสริมสุขภาพศิริราช (สสศ.)

มหาวิทยาลัยมหิดล
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

โรคงูสวัด (Herpes Zoster, Shingles)

หน่วยตรวจโรคผิวหนัง

ภาควิชาตจวิทยา
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล
มหาวิทยาลัยมหิดล

SIPI DE1095364

โรคงูสวัดคืออะไร ?

เกิดจากการติดเชื้อไวรัสที่มีชื่อว่าไวรัสวาริเซลลา (varicella virus) เป็นเชื้อตัวเดียวกับที่ทำให้เกิดโรคสุกใส เชื้อไวรัสนี้เมื่อเริ่มเข้าสู่ร่างกายทั้งจากการหายใจหรือการสัมผัสตุ่มน้ำใสโดยตรง จะทำให้เป็นโรคสุกใส เมื่อหายจากโรคนี้แล้ว เชื้อจะไปหลบซ่อนอยู่ในปมประสาทของร่างกาย ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เวลาหลายปี โดยไม่มีอาการผิดปกติใดๆ เมื่อเวลาที่ร่างกายมีภูมิคุ้มกันต่ำกว่าปกติ เช่น อ่อนเพลีย พักผ่อนไม่เพียงพอ ผู้ป่วยสูงอายุ ผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี หรือผู้ป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับยากดภูมิคุ้มกัน เชื้อที่แฝงตัวอยู่ก็จะแบ่งตัวเพิ่มจำนวนทำให้เส้นประสาทอักเสบ เกิดการปวดตามแนวเส้นประสาท และปล่อยเชื้อไวรัสออกมาที่ผิวหนังตามแนวเส้นประสาท

อาการของโรคงูสวัดเป็นอย่างไร ?

ผู้ป่วยจะมีอาการปวดแสบร้อนบริเวณผิวหนัง หลังจากนั้น 2-3 วัน มีผื่นแดงขึ้นตรงบริเวณที่ปวด แล้วกลายเป็นตุ่มน้ำใส ผู้ป่วยบางรายอาจมีไข้ร่วมด้วย ผื่นมักเรียงกันเป็นกลุ่ม หรือเป็นแถวยาวตามแนวเส้นประสาท และจะแตกออกเป็นแผล ต่อมาจะตกสะเก็ดและหายได้เองใน 2 สัปดาห์ และเมื่อแผลหายแล้ว อาจยังมีอาการปวดตามแนวเส้นประสาทได้

อาการแทรกซ้อนของโรคงูสวัด ?

ภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อย คือ อาการปวดตามแนวเส้นประสาทหลังการติดเชื้อ พบได้บ่อยในผู้ป่วยที่อายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป บางรายอาจปวดได้นานหลายปี ภาวะแทรกซ้อนอื่นๆ ที่พบได้แก่ การติดเชื้อแบคทีเรียซ้ำเติม ตาอักเสบ แผลที่กระจกตา และภาวะแทรกซ้อนทางหู เป็นต้น ผู้ที่มีภูมิต้านทานต่ำ เช่น ผู้ป่วยติดเชื้อเอชไอวี หรือผู้ป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด โรคงูสวัด อาจเป็นรุนแรงและแพร่กระจายได้ ภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงแต่พบน้อย เช่น สมองและปอดอักเสบ

การรักษาและการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคงูสวัด

- ◆ ในผู้ป่วยที่ภูมิคุ้มกันปกติอาจรักษาตามอาการ เช่น รับประทานยาแก้ปวด เนื่องจากสามารถหายได้เอง
- ◆ ผู้ป่วยสูงอายุหรือผู้ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำมาก การได้รับประทานยาต้านไวรัส เช่น acyclovir ภายใน 48-72 ชั่วโมงหลังเกิดอาการ จะช่วยให้รอยโรคทางผิวหนังหายได้เร็วขึ้นและลดความรุนแรงของโรค รวมถึงลดภาวะแทรกซ้อนต่างๆ ได้
- ◆ ประคบแผลด้วยน้ำเกลือ ครั้งละประมาณ 10 นาที 3-4 ครั้ง/วัน จะช่วยทำให้แผลแห้งขึ้น
- ◆ ในรายที่ติดเชื้อแบคทีเรียแทรกซ้อนอาจต้องได้รับยาปฏิชีวนะชนิดทาหรือรับประทานร่วมด้วย
- ◆ ถ้ามีอาการปากเปื่อย ลิ้นเปื่อยให้ใช้น้ำเกลือกลั้วปาก
- ◆ ตัดเล็บสั้น ไม่แกะเกา และอาบน้ำฟอกสบู่ให้สะอาด เพื่อป้องกันการติดเชื้อแบคทีเรียซ้ำเติม และกลายเป็นแผลเป็น
- ◆ ถ้ามีอาการปวด หลังการติดเชื้อ สามารถรับประทานยาพาราเซตามอลแก้ปวดได้ ถ้าอาการไม่ดีขึ้นควรปรึกษาแพทย์
- ◆ ไม่พ่นหรือทายาพื้นบ้านและยาสมุนไพร ลงไปบริเวณตุ่มน้ำ เพราะอาจติดเชื้อแบคทีเรีย ทำให้แผลหายช้า และกลายเป็นแผลเป็นได้

